
PRZEPLECIONY (4) *part praet pass pf*

Oba e oraz o jasne.

sg m N przepleciony (2). ◇ pl N m pers przeplecieni (1). subst przeplecion(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W którym znajdują się elementy różne od reszty; intertextus, permistus Mącz (4) : Intertextus, Przetkány/ przeplećiony Mącz 453c, 224b.

przepleciony czym (1): A miedzi niemi [perłami na aksamicie] fzą feretky złote male, lanczułkiem drobnim złotem przepleczone WyprKr 32v.

a. *O ludziach [kim] (1) : Hostibus intermisti, Nieprzyjacielmi przemiefzáni/ przeplecieni. Mącz 224b.*

Synonimy: przetykany; a. przemieszany.

Cf PRZEPLEŚĆ